

Erfaringer, der indhentes her i Kommunen, af ikke ringe Værdi for en rigtig Bødømmelse af alle disse Forhold.

Ligesom den ærede sidste Taler og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne skal jeg begynde med 1ste Stykke af § 4. Jeg har paa Fornemmelsen, at de ærede Forslagsstillere selv følte det nødvendigt særlig at forsvare denne Bestemmelse, hvorefter der skal optages Forhør, saavel om Faderens som om Moderens Forsørgelsessted, i hvert Fald hvor der falder en Overøvrighedsresolution. Det ærede Medlem for Aalborg (N. Christensen) fremhævede meget stærkt, og dertil kan jeg slutte mig, at der er meget ringe Anledning til at optage et saadant Forhør over Moderen for at konstatere hendes Forsørgelsessted, men det forekommer mig ikke blot at være ret unødvendigt, det vil ogsaa være en ret grim Foranstaltning at optage dette Forhør. Idet jeg her særlig taler om kjøbenhavnske Forhold, vil jeg sige, at vi her staa paa det Standpunkt, at disse Forhør have en overmaade ringe Værdi. De forvolde vore retslige Myndigheder meget stor Ulejlighed og ere af meget ringe fremtidig Betydning. Disse Forhør, som optages ved Retten — det vil i Kjøbenhavn sige Kriminal- og Politiretten — vilde ligesom hidtil blive optagne paa den Maade, at en Politibetjent gaar ud og optager Rapport. Vedkommende Assessor vil naturligvis være i Stand til at fuldstændiggøre den. Men Antallet vil efter det foreliggende Lovforslag blive saa stort, at man ikke uden at paabyrde vedkommende et ganske kolossalt Arbejde kan vente, at Rapporterne ville blive grundigere end nu, og de ere nu kun lidt grundige, hvilket er ganske naturligt, da man ikke kan vente, at Politibetjentene skulle have Opmærksomheden henvendt paa alle de Punkter, der kunne betinge Forsørgelsen. De glemme i Reglen at spørge om modtaget Sygehjælp. Det er ogsaa vanskeligt at passe nøjagtig paa Byens Grændser. Saaledes hører den ene Side af Værnedamsvejen til Kjøbenhavn, den anden til Frederiksberg, saa at man maa søge nøjagtig Oplysning om Bopælen og meget andet. Rapporterne ere af saa lidt Betydning, at man ved Forsørgelsesvæsenet gennemgaaende foretrækker at gaa helt andre Veje og saa lidt som muligt at besvære Retten med disse Forhør. Man søger ad privat Vej, ved de mange Midler, vi have i vort organiserede Forsørgelsesvæsen, at skaffe sig disse Oplysninger. Derimod ville vi ved en Lov som denne faa en meget alvorlig Forpligtelse til at skaffe disse, jeg

kan vel sige maaske adskillige Tusinde Forhør om Aaret. Dernæst staa der, at der skal sendes en bekræftet Afskrift, som skal vedhæftes Resolutionen, og en Genpart skal tilstilles Kommunalbestyrelsen for Faderens Forsørgelseskommune. For saa vidt det bliver Kjøbenhavn, der bliver Modtageren af disse Afskrifter, er det en Gave, som jeg ikke tror, vi ville være videre glade ved. Vi faa en stor Mængde Sager at journalisere, en Mængde Papirer at opbevare som selvstændige Sager, og som vist ville være af overmaade ringe Betydning, naar Talen er om deres praktiske Anvendelse, allerede af den Grund, at naar den praktiske Anvendelse kommer for, faa vi Resolutionen, som ledsages af Afskriften af Forhøret. Det vil vistnok kun blive et ret unødvendigt Opbevaringsarbejde, som paalægges Kjøbenhavn. Men paa dette Punkt tror jeg ogsaa, at andre Kommuner ville være stillede ganske paa samme Maade som Kjøbenhavns.

Der vilde være endnu andre Ting at bemærke, hvad dette angaar, men det er alt sammen i den Grad Detailler, at jeg ikke skal opholde mig ved dem. Derimod gaar jeg nu over til det, som ogsaa efter de ærede Forslagsstilleres Mening er Hovedbestemmelsen, nemlig § 5, som indeholder Reglerne for Inddrivelsen og den forskudsvis Betaling, baade Regler om, hvorledes man skal gaa frem, naar Barnefaderens Opholdssted kendes, og naar det ikke kendes. Jeg tror, at den rent formelle Affattelse af § 5 maa siges at være særlig god. Det forekommer mig, at Forslagsstillerne, hvad der jo ogsaa er blevet fremhævet, have faaet den kronologiske Ordning heldig frem. Den er vistnok tydeligere her end efter den nugældende Lov. Den ærede sidste Taler, der ligesom jeg er Købstadrepræsentant, har jo imidlertid med Føje udtalt, at han ikke er fuldstændig tilfreds med Bestemmelsernes Realitet. Det forekommer mig, at dette med Inddrivelsen ved det offentlige Hjælp er ligesom blevet mere understreget her end i den nugældende Lov. Jeg tror dog, der er en lille Misforstaaelse hos den ærede sidste Taler paa dette Punkt. Fejlen ligger ikke deri, at Barnemoderen kan faa sit Bidrag inddrevet. Enhver Borger og Borgerinde kan jo benytte Rettens Bistand til at faa sine Paastande gennemførte, men det, der her er Tale om, er at bevæge det offentlige til at tage selvstændig Affære i Sagen, og det er kun til dette Formaal, der er Tale om at kræve Uformuenhedsattest. For saa vidt man overhovedet vil bevare hele det System, vi have, tror